

AVANTOUINTI KUNNIAAN!

Kohdakkoin 60 vuotta täyttävä myyjä **Valteri Syrjänen**, Lahti, on innokas avantouintiurheilun harrastaja. Kuvassamme hänet nähdään (neljäs vasemmalta) uimassa elementissään.

Lahdessa on avantouintia harjoitettu vuoden 1955 syksystä lähtien.

Syyskuussa 1955 pidimme kerhon perustavan kokouksen täällä Oululaisen kahvilan kabinetissa.

Kokoukseen ilmestyi 5 naispuolista ja 5 miestä. Siitä lähtien olemme uineet Möysän järvessä. Alkuun saimme käytettäväksemme tehtailija Aino Rosendahlin saunarakennuksen. Pienellä kunnostamisella se olikin tähän tarkoitukseen verrattain sopiva. Sinä syksynä talvi tulikin jo marraskuussa, ja joulukuussa oli jo kovia pakkasia. Pakkanen pysytteli aina 15–20 asteen seuduilla. Olimme yhtä aikaa klo 16–17 välillä uimassa, jolloin ensin talkoil-la avasimme avannon, ja sitten uimaan. Siinä rakennuksessa oli pieni talviasuttava huone, joka oli naisten huone. Miehet olivat saunan puolella ja saunan eteisessä. Saunaa ei tosin koskaan lämmitetty. Meitä oli varoitettu näet siitä, että sauna ja avantouinti eivät sovi yhteen, koska siinä tulee liian suuri ja äkkinäinen kuuman ja kylmän ero, jota ei kaikkien sydän kestä.

Niin sitä uultiin siinä ensimmäinen talvi ja jäseniä kertyi kevääseen mennessä jo 45 henkeä. Jäsenmaksu oli ensimmäisen talvena naisilta 500:— ja miehiltä 1000:—. Kun jäsenluku kasvoi, muutimme 1957 keuhkailä saman järven rannalla olevaan kaupungin uimalaitokseen. Kunnostimme sieltä 2 pukuhuonetta kuitulevyillä ja sähkölämmityksellä käyttökuntoon, ja niin meitä keuhkailä 1957 oli jo 130 henkeä. Siellä sitä nytkin ollaan ja olemme yhä parantaneet olosuhteita, kun rahastoa on karttunut.

Meillä on mm. avantoa valaisemassa valonheittäjä, joten on turvallista siellä käydä illalla pimeänkin aikana. Viime syksynä ostimme kaksi naftalämmitteistä kaminaa, joten lämpöäkin riittää pukuhuoneissa. Tänä talvena on myös palkattu mies, joka pitää avannosta huolen, samoin lämmityksestä. Jäsenluku on tällä kertaa 240 henkeä, siitä on suunnilleen toinen puoli naisia. Siellä on kaiken ikäisiä 10–70 ikävuosien välillä. On lihavia ja laihoja ja kaikista ammattiluokista. Siellä ei politiikkaa puhuta. Kaikkilla on sama päämäärä: hoitaa terveyttään. Reipas mieliala siellä vallitseekin. Kaikki ovat tyytyväisiä siihen, että tuli ruvetuksi uimaan.

koska yleiskunto pysyy hyvänä, reumatismi on hävinnyt ja verenkierto on hyvä. Nyt on huoli siitä, kun on aina liian kuuma. Etenkin keskuslämmityshuoneissa oleskelu ei voi olla takki päällä, koska on aina hiki.

Olemme pitäneet avantouintinäytöksen joka kevät. Yleisömenestys on ollut hyvä, ja sillä olemme saaneet kartutetuksi rahastoaamme.

Olemme myös olleet avustamassa Helsingin avantouimariseura »Humausta» heidän näytöksessään ja sieltä olemme saaneet arvokasta apua ohjelman muodossa omaan näytökseemme. Samoin olemme uineet sekaviestin kerran talvessa seuramme erään jäsenen lahjoittamasta pekkalasta, jonka viime keväänä voitimme omaksemme.

Tulkoon tässä mainituksi, että seuraamme liittyi tammikuussa 1957 mies, joka oli poistettu Heinolan Reumasairaalasta kirjaista parantumattomana ja jolle oli annettu kansaneläke. Hän oli silloin 54-vuotias. Hän ajatteli, että mitähän, jos rupeaisi avantouimariksi. Eihän siinä enää mitään menetä, kun on kuolemaan tuomittu muutenkin. Ihmettelin, kun näin miehen, jäsanoisin, että ihme täytyy tapahtua, jos tuosta miehestä eläjä tulee, kun jalatkin olivat turvoksissa kuin tukit ja »senkkakina» oli 100:n paikkeilla. Mies jatkoi uimistaan ja toi vaimonsakin tullessaan. Nyt ovat jalat sulaneet ja »senkkakina» on 20 seuduissa. Aikaisemmin mies oli kuin haavenlehti kasvotessaan, mutta nyt punottavat jo kasvot. Monia muita samantapaisia voisi kertoa.

VALTERI SYRJÄNEN